

Bestyrelsesmødet i Det kgl. danske Landhus- holdningsselskab den 26. Oktober 1905.

Til Stede vare Præsidenterne: Hofjægermester Friis, Kammerherre Sehested og Lehns greve Wedell. Af Bestyrelsesraadet Medlemmer vare mødte: Prof., Dr. med. Bang, Godsejer A. Bech, Hofjægermester C. Bech, Lærer Christensen, Hofjægermester Grüner, Forpagter Høffding, Proprietær C. Hansen, Gaardejer J. P. Jensen, Gaardejer A. Nielsen, Forstander J. Petersen, Proprietær O. Rasmussen, Lehnsbaron Rosenkrantz, Prof., Dr. phil. Rostrup, Forpagter Skov, Forpagter Sonne, Hofjægermester A. Tesdorpf, Godsinspektør Tilemann, Etatsraad Valentiner, Professor Westermann og Forpagter Willumsen.

Præsidenten, Lehns greve Wedell bød Velkommen og udtalte sig derpaa saaledes:

I Henhold til den paa Bestyrelsesmødet i Juni 1904 førte Forhandling om Ønskeligheden af fremtidig at henlægge det i Juni Maaned afholdte Bestyrelsesmøde til Oktober Maaned af Hensyn til Budgetforhandlingen, have d'Hrr. ikke været indkaldte til noget Møde i Juni Maaned. I Skrivelse af 18. Maj underrettede Selskabet d'Hrr. om, at der ikke blev noget Møde i Juni Maaned.

Siden vi sidst vare samlede, har Selskabet desværre mistet flere Medlemmer, der have indlagt sig betydelig Fortjeneste af Selskabet og Landbruget. I Januar Maaned

døde Mejerikonsulent Buhl, i Februar Professor Stein, der var Selskabets Konsulent i Agrikulturkemi fra 1882 til 1887, da han gik over i Statens Tjeneste. I Marts Maaned afgik Klitinspektør, Kammerherre de Thygeson ved Døden, og i Maj Maaned Gaardfæster Fr. Laub, der i December 1900 var valgt til Medlem af vort Bestyrelsesraad.

Disse Mænds Arbejde i forskellige Retninger turde være saa vel kendt, at jeg ikke behøver her at komme nærmere ind derpaa.

Endnu skal jeg nævne en Mand, der vel ikke var Medlem af Selskabet, men som fremragende Faareopdrætter var kendt over det hele Land, nemlig Gaardejer David Lassen, Enggaarden, som døde i Juni Maaned.

Vi ville bevare disse Mænds Minde i taknemmelig Erindring.

(Samtlige Tilstedeværende tilkendegav deres Tilslutning til denne Udtalelse ved at rejse sig.)

Endelig skal jeg byde Proprietær C. Hansen, Ondløse Møllegaard, som nyt Medlem af Landhusholdnings-selskabets Bestyrelsesraad, Velkommen.

Forslag fra Præsidiet.

1. Landvæsenlærlingernes Løn forhøjes fra 120 Kr., 150 Kr. og 180 Kr. til 150 Kr., 200 Kr. og 230 Kr. Justitsraad H. Wulff, som væsentlig har beskæftiget sig med Lærlingeinstitutionen, indledede denne Sag efter Anmodning af Præsidiet. Den 3-aarige Uddannelse af Landvæsenlærlinge paa større Gaarde er egentlig den af Selskabets Lærlingeinstitutioner, som har bevaret nogen Livskraft, men Tilgangen af Lærlinger har altid været meget vekslende. Medens der saaledes i Fjor den 1. November kun var en Tilgang af 5 Lærlinger, er der i Aar den 1. November en Tilgang af 13. Tager man de sidste 6 Aar, stiller Forholdet sig saaledes: I 1899 uddannedes der under Selskabet 55 Landvæsenlærlinger paa større Gaarde, i 1900 47, i 1901 51, i 1902 37, i 1903

31, i 1904 27 og i 1905 34. Hvad Uddannelsen af Lær-
linger paa veldrevne Bøndergaarde angaar, da har der
siden 1898 ikke meldt sig nogen Ansøger dertil.

Spørger man nu om Grunden til denne Tilbagegang
i Antallet af Ansøgere om at blive Landvæsenlærling
under Selskabet, da maa den vistnok hovedsagelig søges
i det store Omfang, som den private Lærlingeuddannelse
har antaget. Medens Landhusholdningsselskabets Lær-
linger maa binde sig for 3 Aar, behøve de andre Lærlinger
kun at binde sig for 1 Aar til de private Læresteder og
faa derved en friere Stilling samt som oftest en højere
Løn. Endvidere ere disse Lærlinger ikke underkastede
det store Tilsyn og i det hele taget den Disciplin, som
Landhusholdningsselskabet fordrer.

At gaa over til en 2-aarig Uddannelsestid har Sel-
skabet ikke ment var heldigt, og det er jo ogsaa tvivl-
somt, om en saadan Forandring vilde forøge Tilgangen.
Man foretrækker saaledes den mindre Tilgang af Elever,
som man søger at skaffe en tilfredsstillende Uddannelse.
Det Middel, som man i sin Tid mente skulde skaffe en
større Tilgang af Lærlinger, nemlig at skaffe dem, der
havde udvist Dygtighed, en videregaaende Uddannelse,
har ikke virket. Der maa vistnok her ses hen til de
smaa Lønninger, som Selskabets Lærlinger faa, og som
have gjort, at flere Lærlinger i Utide have afbrudt Ud-
dannelsen og søgt andre Steder hen, hvor de fik bedre
økonomiske Betingelser.

Naar Præsidiets nu foreslaar Bestyrelsesraadet at gaa
med til at forhøje Lønnen, er det ganske vist i Haab om
at skaffe forøget Tilgang til Lærlingeinstitutionen, men
ogsaa et Retfærdighedshensyn [tages her i Betragtning,
ligesom man ogsaa derved bevarer Traditionen om at
forhøje Lønnen, naar Forholdene kræve det.

I de første 30 Aar af Lærlingeinstitutionens Bestaaen
vare Selskabets Landvæsenlæringer fritagne for Værne-
pligt og fik da ingen Løn, men da saa den almindelige
Værnepligt indførtes, maatte der gives Løn, og den blev
sat til 60 Kr. for første Aars Lærlinger, 72 Kr. for andet

Aars Læringer og 80 Kr. for tredie Aars Læringer. Denne Lønskala bestod indtil 1873, da Lønnen forhøjedes til henholdsvis 80 Kr., 90 Kr. og 100 Kr. I 1884 fandt der atter en Forhøjelse af Lønnen Sted, nemlig til henholdsvis 100 Kr., 120 Kr. og 140 Kr., og sidste Gang, den forhøjedes, nemlig i 1894, blev Lønnen sat til henholdsvis 120 Kr., 150 Kr. og 180 Kr.

Præsidiets Forslag gaar nu ud paa, at Lønskalaen bliver 150 Kr. for første Aars Læringer, 200 Kr. for andet Aars Læringer og 230 Kr. for tredie Aars Læringer, saa at der altsaa bliver en Forhøjelse af henholdsvis 30 Kr., 50 Kr. og 50 Kr. Forhøjelsen er saaledes størst for andet og tredie Aars Læringer, men det er begrundet i, at disse Læringer naturligvis gøre mere Gavn end en første Aars Læringer er i Stand til.

Vedtages de her foreslaaede Lønsatser, vil der til Lærestederne udgaa Meddelelse derom og samtidig Forespørgsel, om de fremdeles ønske at have Læringer paa de Betingelser. Der er imidlertid næppe Tvivl om, at de vedblivende ønske at have Læringer, selv med denne Forhøjelse af Lønnen, thi der er en stadig og stigende Efterspørgsel efter at faa Læringer fra Selskabet.

— Under Forhandlingerne om denne Sag var man enig om, at en Lønforhøjelse var nødvendig, ja flere Læresteder havde allerede i længere Tid givet Selskabets Læringer den samme Løn som de private Læringer fik; men det fremhævedes paa den anden Side, at naar man gik til en Lønforhøjelse, maatte der ogsaa foretages en streng Sortering af Ansøgerne, for at man ikke skulde faa Tjenestekarle — lokkede af den højere Løn — i Stedet for virkelige Landvæsenlæringer.

Der udtaltes ogsaa, at det var ønskeligt, om Landvæsenlæringerne, naar de gik fra det ene Lærested til det andet, da medbragte et fra sidste Lærested udfærdiget Vidnesbyrd, for at man derigennem kunde danne sig en Mening om Læringerne, men det oplystes, at Selskabet havde anmodet Lærestederne om ikke at medgive Læringerne saadanne Vidnesbyrd, da et særdeles godt Vidnes-

byrd kunde foranledige — hvad ogsaa havde været Tilfældet — at Lærlingen afbrød sin Uddannelse i Utide. Og de fortrolige Meddelelser fra Lærestederne, som Selskabet sad inde med, fandt man det ikke heldigt at udlevere.

Til den af Præsidiets opstillede Lønskala stilledes flere Ændringsforslag. Et Forslag gik ud paa, at Skalaen burde være 160 Kr., 200 Kr. og 240 Kr.; et andet gik ud paa, at Skalaen burde være 150 Kr., 180 Kr. og 230 Kr.; et tredje Forslag var: 150 Kr., 200 Kr. og 250 Kr. og dette sidste vedtoges.

Det blev imidlertid fremhævet, at hvis den vedtagne Skala, som paatænkt, skulde træde i Kraft den 1. Maj 1906, vilde der fremkomme mindre heldige Forhold. Andet Aars Lærlinger fra 1. November i Aar ville saaledes ikke faa større Løn end første Aars Lærlinger, som antages fra 1. Maj 1906. For at undgaa slige Forhold, bestemtes det, at de forhøjede Lønninger først skulde træde i Kraft, naar Præsidiets, efter Forhandling med Lærestederne, finder Tidspunktet passende.

2. Uddeling af en Ærespræmie af »Gammel-eje-Legatet.« Den ledende Præsident, Grev Wedell udtalte: Paa Bestyrelsesmødet i Juni f. A. fremsattes der fra flere Sider Ønske om, at der kunde gøres noget for Dyr læge J. J. Schmidt, som Opdager af Kælvningsfeberens Aarsag og dens Behandling. Præsidiets stillede sig velvilligt til Tanken og lovede, at hvis der fremkom Forslag om at hædre Dyr læge Schmidt ved en Bevilling paa Finansloven, og dette Forslag kom til Landhusholdningsselskabets Erklæring, skulde det blive anbefalet og støttet. Et saadant Forslag fremkom imidlertid ikke, og man har derfor tænkt sig ad anden Vej at hædre Dyr læge Schmidt, nemlig ved at tildele ham Gammeleje-Legatet. Heraf haves for Tiden 600 Kr. til Disposition; de 500 Kr. tænkes anvendt som en Pengegave og ca. 100 Kr. til et med Gaven følgende Diplom. Man sluttede sig fra alle Sider til Tanken om at hædre Dyr læge Schmidt, men fandt, at hvis der egentlig skulde

være Tale om en Hædersgave, var det noget lidt der bødes for den store Fordel, som Landbruget havde haft af Hr. Schmidts Opdagelse. Det blev imidlertid fremhævet, at Tanken om at skaffe Dyr læge Schmidt en større Anerkendelse ikke var ude af Verden, og det, som her var bragt i Forslag, var kun en Anerkendelse fra Landhusholdningsselskabets Side. Et Forslag om at hædre Hr. Schmidt ved at give ham Selskabets Sølvbæger i Forbindelse med Pengegaven, fandt Tilslutning og henstilledes til Præsidiets Overvejelse.

3. Eventuel Udsættelse af en Prisopgave vedrørende Midler til Bekæmpelse af Svinets Stivsyge. Grev Wedell meddelte, at de indvundne Renter af Ph. W. Heymanns Legat til Forbedringen af Slagterisvin udgøre nu ca. 1000 Kr., og Præsidiets foreslaar at anvende disse til Udsættelsen af en Prisopgave vedrørende Midler til Bekæmpelse af Svinets Stivsyge. Denne optræder, som bekendt, værst efter en tør og varm Sommer, og der er derfor Sandsynlighed for, at den atter i Aar vil hærge Besætningerne, saa at det er ønskeligt at faa en Redegørelse for Virkningen af de Midler, der enten anvendes eller kunne tænkes anvendte til Sygdommens Bekæmpelse. Professor Bang mente, at den nævnte Sum, i Stedet for at benyttes til en Prisopgave, burde tildeles en bestemt Mand, som havde Forudsætningen for og var villig til at foretage alle herhenhørende Undersøgelser. En Prisopgave vilde maaske ikke bringe Sagen et Skridt videre frem. Fra anden Side udtaltes, at det her nævnte maaske var den heldigste Form for Pengenes Anvendelse, og derhos vilde det vistnok ogsaa være vanskeligt at faa et Dommerudvalg, som virkelig var i Stand til at afgive en kyndig og upartisk Dom over en Afhandling. Det gjaldt imidlertid ikke alene om at faa de kurative Forholdsregler frem, ogsaa de preventive burde der ses hen til. Med Hensyn til disse bemærkedes det, at dem var man paa det rene med; for deres Skyld vare Undersøgelser ikke nødvendige. Fra enkelt Side fremsattes Ønske om, at Kvægets Stiv-

syge ogsaa kunde komme ind under dette Punkt. Præsidi-
 et mente imidlertid ikke at kunne følge Professor
 Bang. Skal dette Spørgsmaal løses ad Forsøgsvejen, er
 dets Løsning absolut og udelukkende henvist til Forsøgs-
 laboratoriets bakteriologiske Afdeling. Landhusholdnings-
 selskabet kunde ikke tænke sig, at det skulde stille Midler i
 saa Henseende til dettes Raadighed. Det skal ikke alene
 være Opgaven at faa et aldeles bestemt Middel undersøgt,
 men hele Spørgsmaalet om Forebyggelse af Sygdommen
 bør tages op til Behandling og fremlagt paa en saadan
 Maade, at man kan drage direkte Nytte deraf, og Selskabet
 har Erfaring for, at naar man stiller Spørgsmaalet frem
 paa en noget bredere Basis og i Form af en Pris-
 opgave, er der mange Mennesker, der finde sig foran-
 ledigede til at tage fat paa en saadan Opgaves Løs-
 ning; man faar da i Almindelighed noget frem, som er
 brugbart og nyttigt netop for det Formaalets Skyld, som
 Landhusholdningsselskabet har sat sig. Det er imidlertid
 klart, at f. Eks. Spørgsmaalet om Fosforlevertrans Anven-
 delse ogsaa kommer frem ved Behandlingen af Opgaven,
 og da der jo synes at skulle lægges særlig Vægt herpaa,
 er det et Spørgsmaal, om Opgavens Ordlyd da ikke kunde
 henvise dertil, saa at den f. Eks. kom til at lyde: En
 Prisopgave vedrørende Midler til Bekæmpelse af Svinets
 Stivsyge; særlig ønskes belyst den Betydning, som maa
 tillægges Fosforlevertran som Forebyggelses- og Helbre-
 delsesmiddel mod Sygdommen. — Efter yderligere Diskus-
 sion om Sagen foreslog Forpagter Sonne, at Opgaven
 kom til at lyde: »En Prisopgave vedrørende Midler til
 Bekæmpelse af Svinets Stivsyge, saavidt muligt byggede
 paa egne Undersøgelser.« I denne Redaktion kunde Pris-
 opgaven godt modtages af Præsidi-
 et, og det vedtoges da
 at udsætte Prisopgaven i den her foreslaaede Form.

4. Budget for Regnskabsaa-
 ret 1. April 1906—
 31. Marts 1907. Kasserer
 Larsen fremlagde Budget-
 tet, som denne Gang frem-
 traadte i en udvidet Skik-
 kelse, idet det nu ogsaa
 omfattede de Foranstalt-
 ninger, der ere iværk-

satte ved Statens Bidrag, samt de Legatmidler og Fond, som ere henlagte under Selskabet. Hvad angaar de enkelte Poster i den Del af Budgettet, som vedrører Selskabets ordinære Virksomhed, da ere de fleste Konti omtrent af den samme Størrelse som i det foregaaende Budget; de enkelte Forhøjelser, der ere foretagne, hidrøre fra forøget Virksomhed. En Undtagelse danner Kontoen vedrørende Udgivelsen af »Tidsskrift for Landøkonomi«, idet Udgivelsen heraf fra 1. Januar 1906 overtages af Selskabet.

Under Omtalen af denne Sag kom man lidt nærmere ind paa Kontoen vedrørende Maskin- og Redskabsprøver, som nu kun andrager 3000 Kr. og paaviste, at det var aldeles nødvendigt at faa denne Konto forhøjet. Derhos ere disse Prøver kun omtalte i Budgettet, men de burde ogsaa anføres i Virksomhedsplanen. Fra Præsidiets Side bemærkedes hertil, at der fra Selskabets Side var indgivet Andragende til Regeringen om et forøget Beløb, og man maa haabe, at det vil blive bevilget. Der vil ikke være noget i Vejen for at indføre dette Punkt i Virksomhedsplanen. I Tilslutning hertil oplystes det, at de samvirkende jyske Landboforeninger paa deres Delegeretmøde havde vedtaget, at man varmt vilde anbefale, at der blev anvendt et større Beløb end hidtil til disse Prøver.

Budget og Virksomhedsplan vedtoges til Fremlæggelse paa Generalforsamlingen.

Meddelelser fra Præsidiets.

5. Valg af et Medlem til Præsidiets i Lensgreve Wedells Sted og af et Medlem til Bestyrelsesraadet i afdøde Gaardfæster Fr. Laubs Sted. Lensgreve Wedell, hvis Præsidentperiode udløber med Udgangen af dette Aar, meddelte, at han ikke ønskede at modtage Genvalg, og der førtes i den Anledning en længere Diskussion. Denne udelades imidlertid her, da Grev Wedell senere — efter en indtrængende Opfordring fra

Formændene for de landøkonomiske Fællesforeninger — har erklæret sig villig til at modtage et paa ham eventuelt faldende Valg.

I Stedet for afdøde Gaardfæster Laub foresloges det at opstille Forpagter Schroll, Hollufgaard, ved Valget af et Medlem til Bestyrelsesraadet.

6. Selskabets Lærlingeudvalg. Til Medlem heraf er valgt Forpagter Willumsen, Anhof.

7. Selskabets Redskabs- og Maskinudvalg. Forpagter S. Friis, Duelund, er valgt til Medlem af dette Udvalg.

8. Maskinprøven 1905. Præsidenten, Hofjægermester F. Friis, som er Formand for Redskabs- og Maskinudvalget, havde i Fjor i Decemberrødet udtalt en Beklagelse over, at den udførlige Beretning om Plovprøven i 1904 ikke forelaa, og at det vistnok vilde vare nogen Tid, inden en saadan vilde komme til at foreligge, og det viste sig rigtigt; thi Inspektør Jørgensen, som skulde udarbejde Beretningen, havde været alvorlig syg i flere Maaneder. Nu forelaa Beretningen imidlertid færdig i Sætryk og var omdelt til Rigsdagens Medlemmer ligesom her ved Mødet.

Hvad Maskinprøven for indeværende Aar angaar, da skal den omfatte smaa selvrensende Tærskværker til Hestekraft, hvilke Maskiner efterhaanden have faaet en meget stor Udbredelse. Prøven omfatter kun selve Tærskværkerne ikke Hestegange. Der er anmeldt 22 Maskiner fra 15 Fabrikanten, saa at Prøven vil kræve megen Tid og blive kostbar, og de bevilgede Midler ville vanskelig strække til, hvilket vil medføre, at Udvalget let kommer i Gæld til Landhusholdningsselskabet. Man haaber imidlertid at kunne gennemføre Prøven, men Udvalget vil ikke blive i Stand til at foretage Undersøgelser af andre Maskiner, som det er ønskeligt at faa prøvet.

9. Afsætninger af danske Husdyr i Rusland. Sekretær Hertel rekapitulerede denne Sags Historie. De

samvirkende danske Landboforeninger udtalte i 1897 over for Landhusholdningsselskabet, at der mulig i Rusland vilde kunne indarbejdes et Marked for danske Avlsdyr og henstillede til Landhusholdningsselskabet at søge en Statsbevilling dertil samtidig med, at de henviste til Justitsraad Friis som den, der egnede sig til at optage dette Arbejde. Efter forskellige Forhandlinger m. m. indgik Selskabet til Ministeriet med Anmodning om, at der maatte blive stillet Midler til Selskabets Raadighed i dette Øjemed, og der gaves da for første Gang Statstilskud for Aaret 1898—99, nemlig 6500 Kr. og ligeledes de følgende Finansaar indtil 1901—2, da Tilskudet forhøjedes til 7500 Kr. Det blev imidlertid senere meddelt Selskabet, at Beløbet vilde blive inddraget med Finansaaret 1904—5, saafremt det ikke blev optaget som en særlig Bevilling paa Finansloven. Dette blev ikke Tilfældet, og Præsidiet henstillede da til Ministeriet, om det ikke vilde være rigtigst, at Justitsraad Friis beholdtes i Virksomhed i 1 à 2 Aar for at foretage planlagte Rejser og afvikle indledede Forhandlinger. Herpaa indløb det Svar, at det kunde der ikke være Tale om, men der stillede 2000 Kr. til Raadighed til Virksomhedens Afvikling, og hermed er saa denne Sag afsluttet. Sekretæren gav derefter en lille Statistik over Resultatet af den Virksomhed, der var udfoldet i Rusland.

10. Landbrugsmusæets fremtidige Ordning. Præsidenten, Kammerherre Sehested gennemgik denne Sags Historie. Efter Landmandsmødet i Odense i 1900 nedsattes et Udvalg til at fremkomme med Forslag til den fremtidige Ordning af Museumsforholdene. Dette Udvalg afgav en omfattende Betænkning, som blev indsendt til Ministeriet med Anmodning om, at det vilde tage Standpunkt til det deri opstillede Forslag, som var meget vidtgaaende. Der skulde være et stort Musæum i Lyngby med Filialer i Aarhus og Odense og det hele staa under en fælles Ledelse. Ministeriets Overvejelse førte imidlertid til, at det paa Grund af de store Udgifter, som vare forbundne med Forslagets Gennemførelse, ikke vilde

fremme Sagen, men henstillede, om det ikke var ønskeligt, at Musæumssagen ordnedes saaledes, at en Del Genstande afgaves af Musæet til forskellige Landbrugsskoler, og bad Landhusholdningsselskabet udtale sig derom. Denne Henstilling mente Selskabet at kunne tiltræde, men med visse Forbehold. Selskabet maatte føle sig bunden ved Forslaget om Musæer i Aarhus og Odense, og dette sidste havde da ifølge tidligere Forhandlinger Krav paa at erholde visse Genstande, ialt ca. 470 Stykker. For øvrigt ønskede Selskabet gerne at medvirke til Gennemførelsen af Musæumssagen, men det var Selskabets Mening, at der maatte være en Hovedledelse, som havde den fornødne Myndighed til at sikre Enhed i Styrelsen af Musæet, og dette mente Præsidiets kunde bedst naas, naar Ministeriet overtog den direkte Ledelse af Musæet. Selskabet var villig til med disse Forbehold at overdrage Musæet til Staten uden Vederlag. Dette Tilbud akcepterede Ministeriet, idet det dog udtalte, at den direkte Ledelse kunde det ikke paatage sig, men agtede at lægge den i Hænderne paa en Bestyrelse, som det havde tænkt sig sammensat saaledes, at Landbrugsministeriet vælger 3 Medlemmer, Landhusholdningsselskabet 1 Medlem, de samvirkende Landboforeninger 1 og dansk Folkemusæum 1. En Bevilling paa 6000 Kr. aarlig til denne Sags Ordning er opført paa Finanslovsforslaget. Hvis altsaa Rigsdagen tiltræder Ministeriets Forslag, gaar Ledelsen af Landbrugsmusæet ud af Landhusholdningsselskabets Hænder og over paa et Sted, hvor den staar fast og sikkert, og det store Materiale, Musæet sidder inde med, bliver spredt Landet over og derved tilgængeligt i videre Kredse.

11. Det internationale Landbrugsinstitut i Rom. Præsidenten Kammerherre Sehested, der af Ministeriet været anmodet om i Forening med vor Chargé d'affaires i Rom, Grev C. Moltke, at repræsentere Danmark ved Mødet i Rom afvigte Maj Maaned angaaende Oprettelsen af et internationalt Landbrugsinstitut, gav nogle Meddelelser om Konferencens Forløb og oplyste,

at der paa Finanslovsforslaget for 1906—07 var optaget et Beløb af 5000 Kr., der anses fornødent, for at Danmark kan tiltræde Konventionen om Oprettelsen af et permanent, internationalt Landbrugsinstitut med Sæde i Rom.

12. Redaktionen af »Tidsskrift for Landøkonomi«. Sekretær Hertel: Som det vil være bekendt, redigerede Kaptejn la Cour Tidsskriftet til sin Død, hvorefter Hr. Rudolf Schou — efter at det en kortere Tid var redigeret under Landhusholdningsselskabets Auspicier — fra 1. Januar 1899 at regne overtog Redaktionen samtidig med, at han fratraadte som Selskabets Sekretær; det meddeltes imidlertid samtidig Hr. Schou, at Præsidiumet ikke havde opgivet Tanken om at henlægge Redaktionen af Tidsskriftet til Sekretariatet, naar Forholdene her vare ordnede, og i Maj Maaned 1904 meddelte Præsidiumet Hr. Schou, at det ønskede, at Selskabets Sekretær fra $\frac{1}{1}$ 1906 skulde overtage Redaktionen. Til samme Tid overgaar Udgivelsen af Tidsskriftet fra det Schubothseske Forlag til Landhusholdningsselskabet, men Forlaget, som har udgivet Tidsskriftet de 75 Aar, det har bestaaet under sit nuværende Navn, bliver dets Hovedkommissionær.
